

پیکربندی خود-اسطوره‌شناسی در خلال مطالعات روان زخم در

رمان اختراع/انزوا اثر پل استر

محمدامین شیرخانی^۱

چکیده

اهمیت رمان اول استر با عنوان اختراع انزوا در این است که نه تنها به تجارب شخصی او مرتبط می‌گردد بلکه یکی از اولین نمونه‌های رویه‌ی روان‌شناختی روان زخم و رانه‌های حافظه است. این رمان نشانگر به کارگیری «خود» از سوی ضمیر روان‌شناختی به منظور جدال بین واکنش‌های احساسی و واقعیت به منظور ایجاد معنا پیرامون مجموعه‌ای از رویدادها در معنایی کلاسیک است. به گونه‌ای مشخص، مرگ پدر استر به عنوان شتاب‌دهنده‌ای برای آغاز سفر مؤلف در کشف «خود» عمل می‌کند که ارتباطی تنگاتنگ با اصول روانکاوانه‌ی فروید و لاکان دارد و در نهایت به او اجازه‌ی ستایش تجربه‌ی فقدان دست‌یازی به آرزوها را در ارتباط با رابطه‌ی او با پدرش و نیاز او به درک رنج در دوران کودکی را می‌دهد. این مهم بیانگر تفاوت بین خودخواهی یا خودشیفتگی کودک درون و توان فرد بالغ در عقلانی-گری، به خصوص در ارتباط با حافظه و نیازهای ارضا نشده است.

واژگان کلیدی: پل استر، روانکاوی، روان زخم، حافظه، اسطوره ضمیر

^۱ پژوهشگر گروه زبان انگلیسی و مطالعات فرهنگی، دانشگاه پنجاب هند

استادیار زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان